Aleme nüüd lasti lugu rahwa juurest Kuulmud, siis Kuulame weel ons peale Tõnbrali surma ja lasti hävitust, Kuulame noad räägiwad, ega ta weel paljas ware inimesti näha ei ole näid Kes ta alla nüüd ehk enemast waimude Korter sest seda olla mitmed näinud.

Wana Weske Liias tuhli mees nii kästi pikkuse kui ka paksuse poolest, tugew ja julge, ta mõttis sõdame minku, et Küll rahwas Kõikjugusid juttusid lasi waimudest räägiwad, lõõtsutasid et sün kellegi julgus ega tugewus ei taha aidata, siski ei jäänud Weske Liias oma nõuu katki, ta mõttis trappi teo poisi käsa, et nad nääwad kui ta sõge läeb ja jälle kui kabumist ette tuleb need sis seleet otsust naeste Laste nõiwad wiia, kui seda ette peaks tulema; Sell ajal ei olla weel Kelbrid nõudu umbses olnud kui nüüd, kus enam Kerge waewaga midagi ei või uuriba. Ta sammunud raud Rang õlal mõnest Kelbrist läbi mis lühjad ja kus peetust pole olnud jäänud ta wiimaks ukse ligi või juure mis Kinni olnud katsunud ei aita Käe lükkamine ega muukimine hakanud Kangiga Kangutama ust, Küll olnud enne tegemist Kui awada annud, ta näinud niipalju, kui näha wõinud

D. Meie pool öeldakse ikka naeste (paljus) aga mitte naene (ainsus) Kui mees Külastan-raimas läheb siis küsiwad pere rahwas: „Mis sinu naesed ja lapsed teewad.“ Ühe naesemehed on meie pool mehed sellepärast

et rüüdid olnud Kõik jugu Kallid asju teies ta ulatanud Käe sisse ja saanud ühe kabeme noa Kätte mis ehk Englis ama olnud; ta tahtnud weel wõtta aga silmanüe Kest Kelbris ukse taga seard wara kummitud ja peenast kõrge suurde kangus sarnedega kummitu otsas nägema, ja siis tulnud suur kirmus tuule mürin või hoog ja löönud ukse kinni Kang jäänud wahele läinud pooleks pool jäänud Kelbri ja teine pool Liase oma Kätte, mida teised ka nägid ja kabeme nuga, mida teised alla õige imestama ja tema julget ette wõtted kiitnud. Seda on mulle mitte wara inimest jutustanud, siis kui wanadega sõitis waimud olin Karja Kaitmas, ja ütlesiwad et wenad olla ise seda nuga näinud ja kinnitajid et seda juguft ei olla mõisa Baron'ilgi.

Kord jälle näidnud üks wanamees, kui ta Wana linna ligidal wäikest mere püü laewa teinud ühe walge waskia kes seal waremete peal maganud, laewa meister waadanud ringi, kuugil pool ei ole looma hinge näha olnud, ja mõttelnud kuidas sa sinna on saanud ehk on jälle mõisa loom karjast ära kaber ärbinud ma lään aiau ta Laare metsa Karjatse Kätte. Wanake läinud ja kak-